

[Statsministeren.]

man må ikke tro, at vi kan gå ind i en forhandling om at erstatte den bundne opsparring med en forhøjelse af de afgifter, som de almindelige forbrugere skal betale. Noget sådant ville igen få helhedsløsningen til at briste, og det er dog indlysende, at når man siger til størstedelen af lønmodtagerne her i landet — dem, der ikke er lavtlønnede eller ikke har dyrtidstillæg som kvinder — at de ikke får nogen lønforhøjelse i indeværende år, og at afgifterne ikke indregnes i pristallet, så de altså heller ikke indirekte får kompensation, så ville det vist være for morsomt, om man søgte at skaffe indtægterne ved netop at sætte disse afgifter i vejret. Det ville i hvert fald ikke være i overensstemmelse med det, som vi fra regeringens side betragter som social balance.

Jeg kan altså ikke komme bort fra, at det er med nogen skepsis, man ser på muligheden for en udvalgsbehandling af disse ting. I adskillige dage har oppositionens partier kunnet studere lovforslagene. De er mange, de er komplicerede, men principperne i dem er ikke svære at overse. Det havde været muligt for oppositionens partier at møde op her i dag til den store debat i tinget ikke blot som negative kritikere, men som nogle, der havde et program at sætte i stedet for det, man kritiserer hos os, og det har man ikke. Der har ikke været meget positivt at hente i det, der er blevet sagt.

Ikke desto mindre synes jeg, i hvert fald som tingene ligger i dette øjeblik, at man kan overveje en udvalgsbehandling; i så fald vil jeg henstille, at man nedsætter udvalget straks i dette møde. Hvis partierne enes om det, kan det lade sig gøre, at dette udvalg går i gang med arbejdet tidligst muligt i morgen og fortsætter dagen igennem. Det er klart, at man i et sådant udvalg må stille spørgsmål, og det kan der ikke gøres nogle indvendinger imod, men tiden må fortrinsvis anvendes til diskussion af principperne — de er overskuelige — og her må vi høre, om der overhovedet er en forhandlingsmulighed, om venstre og de konservative overhovedet er villige til i denne situation at tage ansvar, at medvirke ved løsningen. Denne klarhed må opnås i løbet af i morgen, og hvis der ikke gennem

denne principopklaring er skabt sandsynlighed for en positiv forhandling, ja, så må udvalget afslutte sit arbejde i morgen. Man kan ikke lade disse ting drive ud i forhandlinger uden nogen ende. Det er tingene for vigtige til. Dertil haster afgørelsen for meget. Og det må vi ikke glemme: det, vi drøfter, er stadig ikke en pose enkeltheder, det er stadig en helhedsløsning, der skal skaffe landet to års arbejdsfred, en helhedsløsning, som er rimelig i sin samfundsmæssige opbygning, tager rimelig hensyn til alle sider, giver den dårligst lønnede en håndsrekning, styrker statsfinanserne og derigennem fortsætter stabiliseringslinjen og bremser kapløbet mellem indkomster og priser. Det er af hensyn til arbejdsmarkedet og af hensyn til eksporten nødvendigt, at disse forhandlinger hurtigt kommer til en afklaring, og jeg henstiller, at det sker på den måde, jeg her har tilladt mig at foreslå.

Hans Rasmussen: Efter at de højtærede ministre har svaret på mange af de vigtige spørgsmål, som er blevet draget ind i debatten, behøver jeg i hvert fald ikke at beskæftige mig stærkt dermed.

Efter de slutningsbemærkninger, som statsministeren fremsatte, kunne man måske få den opfattelse, at nu var døren lukket til, nu var der ikke flere muligheder til stede, nu stod vi umiddelbart over for valget. Jeg må også sige, at de indlæg, vi har fået fra oppositionens folk, jo ikke har været af en sådan beskaffenhed, at de ligefrem har bragt noget bidrag til den helhedsløsning, som folketinget . . .

Formanden: Jeg henstiller, at forhandlingerne fortsat føres i ro.

Hans Rasmussen: . . . som folketinget er i færd med at gennemføre, og det er jeg i og for sig ked af, for jeg synes, at jeg på min blide fynske og varme måde nu i formiddags kom med et indlæg, som indbød de forskellige partier til at gå ind i en realitetsforhandling. Men det er, som om man har frygtet at tage noget ansvar for det lovkompleks, som en skønne dag skulle komme ud af arbejdet.

I stedet for den kritik, som er blevet fremført af flere af ordførerne, navnlig de